
17. શકુન્તલાપ્રત્યાખ્યાનમ્

[પ્રસ્તાવના : મહાકવિ કાલિદાસ સંસ્કૃતના સુપ્રસિદ્ધ કવિ છે. તેમની ખ્યાતિ દેશ-દેશાન્તરમાં છે. તેમણે ત્રણ નાટકો, બે મહાકાવ્યો અને બે ખંડકાવ્યો - એમ કુલ સાત કૃતિઓ રચી છે. ત્રણ નાટકોનો રચનાક્રમ આ રીતે છે - પહેલું માલવિકાગ્નિમિત્રમ્, બીજું વિક્રમોર્વશીયમ્ અને ત્રીજું અભિજ્ઞાનશકુન્તલમ્. આ નાટકોનો જે રચનાક્રમ છે, તે તેમની ઉત્તમતાનો પણ ક્રમ બની રહ્યો છે. કાલિદાસની નાટ્યકલા ઉત્તરોત્તર વધારે સુંદર થતી રહી છે. આ રીતે અભિજ્ઞાનશકુન્તલ કાલિદાસની સૌથી વધારે સુંદર કૃતિ છે.]

પ્રસ્તુત નાટ્યાંશ અભિજ્ઞાનશકુન્તલના પાંચમા અંકમાંથી લેવામાં આવ્યો છે. ચોથા અંકમાં શકુન્તલાને કણ્વના આશ્રમમાંથી પતિગૃહે જવા માટે વિદાય આપવામાં આવી છે. એ પછી પાંચમા અંકમાં શકુન્તલા દુષ્યન્ત રાજાને ત્યાં પહોંચે છે. શકુન્તલાને મૂકવા માટે તાપસવૃદ્ધા ગૌતમી અને ગુરુકુળના અન્ય બે ઋષિકુમારો - શાર્જરવ અને શારદત - સાથે ગયા છે. ગૌતમી શકુન્તલાની ઓળખ આપીને રાજા દુષ્યન્તને તેનો સ્વીકાર કરવા કહે છે. દુર્વાસાના શાપના પ્રભાવે દુષ્યન્તને શકુન્તલા સાથે કરેલા ગાંધર્વવિવાહનું સ્મરણ થતું નથી અને તે શકુન્તલાને એ રૂપમાં ઓળખી પણ શકતો નથી. તેથી તેને સ્વીકારવાની મક્કમતાપૂર્વક ના પાડે છે. આ પ્રસંગે રાજા, શકુન્તલા અને શકુન્તલાને મૂકવા આવેલ ગૌતમી તથા ઋષિકુમારો - એમ પાંચની વચ્ચે જે સંવાદ-વિવાદ થાય છે, તે શકુન્તલાપ્રત્યાખ્યાન તરીકે અહીં સંપાદિત કરીને મૂકવામાં આવેલ છે.]

રાજા - કિમ્ આજ્ઞાપયતિ ભગવાન્ કણ્વઃ ।

શાર્દૂગરવઃ - યન્મિથઃસમયાદિમાં મદીયાં દુહિતરં ભવાનુપાયંસ્ત તન્મયા પ્રીતિમતા યુવયોઃ અનુજ્ઞાતમ્ । તદિદાનીમ્ આપન્નસત્ત્વા ઇયં પ્રતિગૃહ્યતાં સહધર્મચરણાય ઇતિ ।

ગૌતમી - આર્ય કિમપિ વક્તુકામા અસ્મિ । ન મે વચનાવસરોઽસ્તિ । કથમ્ ઇતિ -

નાપેક્ષિતો ગુરુજનોઽનયા ત્વયા પૃષ્ઠો ન બન્ધુજનઃ ।

એકૈકસ્મિન્નેવ ચરિતે ભળામિ કિમ્ એકૈકમ્ ॥

શકુન્તલા - (આત્મગતમ્) કિં નુ ખલ્વાર્યપુત્રો ભળતિ ।

રાજા - કિમ્ ઇદમ્ ઉપન્યસ્તમ્ ।

શકુન્તલા - (આત્મગતમ્) પાવકઃ ખલુ વચનોપન્યાસઃ ।

શાર્દૂગરવઃ - કથમ્ ઇદં નામ । ભવન્તઃ એવ સુતરાં લોકવૃત્તાન્તનિષ્ણાતાઃ ।

રાજા - કિમ્ અત્રભવતી મયા પરિણીતપૂર્વા ।

શકુન્તલાઃ - (સવિષાદમ્) હૃદય, સામ્પ્રતં તે આશંકા ।

શાર્દૂગરવઃ - કિં કૃતકાર્યદ્વેષો ધર્મ પ્રતિ વિમુખતા કૃતાવજ્ઞા ।

રાજા - કુતોઽયમ્ અસત્કલ્પનાપ્રશ્નઃ ।

શાર્દૂગરવઃ - મૂર્છન્ત્યમી વિકારાઃ પ્રાયેણૈશ્વર્યમત્તેષુ ।

રાજા - વિશેષેણાધિક્ષિપ્તોઽસ્મિ ।

- गौतमी - जाते मुहूर्तं मा लज्जस्व । अपनेष्यामि तावत्तेऽवगुण्ठनम् । ततस्त्वां भर्ताभिज्ञास्यति ।
- राजा - (विचारयन्स्थितः ।)
- शार्ङ्गारवः - भो राजन्किम् इति जोषम् आस्यते ।
- राजा - भोः तपोधनाः चिन्तयन्नपि न खलु स्वीकरणम् अत्रभवत्याः स्मरामि ।
- शकुन्तला - (अपवार्यं) आर्यस्य परिणय एव सन्देहः । कुत इदानीं मे दूराधिरोहिण्याशा ।
- शारद्वतः - शकुन्तले वक्तव्यम् उक्तम् अस्माभिः । सोऽयम् अत्रभवानेवम् आह । दीयताम् अस्मै प्रत्ययप्रतिवचनम् ।
- शकुन्तला - (अपवार्यं) इदम् अवस्थान्तरं गते तादृशेऽनुरागे किं वा स्मारितेन । (प्रकाशम्) पौरव युक्तं नाम ते इमं जनं समयपूर्वं प्रतार्य साम्प्रतम् ईदृशैरक्षरैः प्रत्याख्यातुम् ।
- राजा - (कर्णो पिधाय) शान्तं पापम् । किं मां पातयितुमीहसे ।
- शकुन्तला - भवतु । यद्येवं तद् अभिज्ञानेनानेन तवाशङ्काम् अपनेष्यामि ।
- राजा - उदारः कल्पः ।
- शकुन्तला - (मुद्रास्थानं परामृश्य) हा धिग् । अङ्गुलीयकशून्या मेऽङ्गुलिः ।
- (इति सविषादं गौतमीम् अवेक्षते ।)
- गौतमी - नूनं ते शक्रावताराभ्यन्तरे शचीतीर्थसलिलं वन्दमानायाः प्रभ्रष्टम् अङ्गुलीयकम् ।
- राजा - (सस्मितम्) इदं तत्प्रत्युत्पन्नमति स्त्रैणम् ।
- शकुन्तला - अत्र तावद्विधिना दर्शितं प्रभुत्वम् ।
- राजा - श्रोतव्यम् इदानीं संवृत्तम् ।
- शकुन्तला - नन्वेकस्मिन्दिवसे नवमालिकामण्डपे नलिनीपत्रभाजनगतम् उदकं तव हस्ते सन्निहितम् आसीत् ।
- राजा - शृणुमस्तावत् ।
- शकुन्तला - तत्क्षणे स मे पुत्रकृतको दीर्घपाङ्गो नाम मृगपोतक उपस्थितः । त्वयायं तावत्प्रथमं पिबत्वित्यनुकम्पिना उपच्छन्दित उदकेन । न पुनस्तेऽपरिचयात् हस्ताभ्याशम् उपगतः । पश्चात्तस्मिन्नेव मया गृहीते सलिलेऽनेन कृतः प्रणयः । तदा त्वम् इत्थं प्रहसितोऽसि - सर्वः सगन्धेषु विश्वसिति । द्वावप्यत्रारण्यकाविति ।
- राजा - एवम् अनृतमयवाङ्मधुभिराकृष्यन्ते विषयिणः ।
- गौतमी - महाभाग नार्हस्येवं मन्त्रयितुम् । तपोवनसंवर्धितोऽनभिज्ञोऽयं जनः कैतवस्य ।
- राजा - तापसवृद्धे !
- स्त्रीणामशिक्षितपटुत्वमानुषीषु
संदृश्यते किमुत याः प्रतिबोधवत्यः ।

શકુન્તલા - (સરોષમ્) અનાર્ય! આત્મનો હૃદયાનુમાનેન પશ્યસિ। ક ઇદાનીમ્ અન્યો ધર્મકઞ્ચુકપ્રવેશિનઃ તૃણચ્છન્નકૂપોપમસ્ય તવાનુકૃતિં પ્રતિપત્સ્યતે।

રાજા - ભદ્રે! પ્રથિતં દુષ્યન્તસ્ય ચરિતમ્। તથાપીદં ન દૃશ્યતે।

શકુન્તલા - સુષ્ટુ તાવદત્ર સ્વચ્છન્દચારિણી કૃતાસ્મિ। (ઇતિ પટાન્તેન મુખમાવૃત્ય રોદીતિ।)

ટિપ્પણી

શકુન્તલાપ્રત્યાખ્યાનમ્ (શકુન્તલાયાઃ પ્રત્યાખ્યાનમ્ - ષ.ત.) શકુન્તલાનું પ્રત્યાખ્યાન, શકુન્તલાનો અસ્વીકાર આજ્ઞાપયતિ (આ + જ્ઞા આજ્ઞા કરવી પ્રે. વ. અ. એ.વ.) આજ્ઞા આપે છે મિથઃસમયાત્ પરસ્પરની સંમતિથી મદીયામ્ મારી દુહિતરમ્ (દુહિતૃ (સ્ત્રી.) દ્વિ. એ.વ.) પુત્રીને (પર્યાય - પુત્રી, આત્મજા, સુતા) ઉપાયંસ્ત (ઉપ + યમ્ પરણવું, વિવાહ કરવો અ.ભૂ. અ.એ.વ.) પરણ્યો, ... ની સાથે વિવાહ કર્યો પ્રીતિમતા (પ્રીતિમત્ (પું.) તૃ. એ.વ.) પ્રેમવાળા, લાગણીવાળા અનુજ્ઞાતમ્ (અનુ + જ્ઞા આજ્ઞા કરવી + ક્ત > ત, કર્મ.ભૂ.કૃ.) આજ્ઞા-અનુમતિ આપી આપન્નસત્ત્વા (આપન્નં સત્ત્વં યસ્યાઃ સા, બહુ.) સગર્ભા પ્રતિગૃહ્યતામ્ (પ્રતિ + ગ્રહ સ્વીકાર કરવો ક.પ્ર. આજ્ઞા. અ. એ.વ.) સ્વીકાર કરો. સહધર્મચરણાય સહધર્માચરણ માટે (કેટલાંક ધર્મ-કાર્યો એવાં છે કે જે પતિએ પત્નીને સાથે રાખીને જ કરવાં પડે છે. આવાં ધર્મકાર્યોને આચરવા માટે) વક્તુકામા (વક્તું કામઃ યસ્યાઃ સા - બહુ.) કહેવાની ઈચ્છા રાખનાર વચનાવસરઃ (વચનસ્ય અવસરઃ - ષ.ત.) કહેવાનો અવસર પૃષ્ટઃ (પૃષ્ઠ પૂછવું + ક્ત > ત, કર્મ.ભૂ.કૃ.) પૂછાયો, પૂછવામાં આવેલ બન્ધુજનઃ સગું-વહાલું ચરિતે આચરણને વિશે ભળામિ (ભળ્ કહેવું વ. ડ. એ.વ.) કહું છું એકેકમ્ દરેકને, એક એકને આત્મગતમ્ (આત્મનિ ગતમ્ - સ.ત.) મનમાં આર્યપુત્રઃ આર્યપુત્ર (પતિને સંબોધવા માટે વપરાતો પરંપરાગત શબ્દ) ઉપન્યસ્તમ્ (ઉપ + નિ + અસ્ + ક્ત > ત કર્મ. ભૂ.કૃ.) આવી પડેલું, લાવી મૂકેલું પાવકઃ અગ્નિ (પર્યાય - અનલઃ, વહ્નિઃ કૃશાનુઃ) વચનોપન્યાસઃ (વચનાનામ્ ઉપન્યાસઃ - ષ.ત.) બોલાયેલ વચન સુતરામ્ (અ.) નિતાંત, ખૂબ જ લોકવૃત્તાન્તનિષ્ણાતાઃ (લોકાનામ્ વૃત્તાન્તઃ (ષ.ત.), લોકવૃત્તાન્તેષુ નિષ્ણાતાઃ -સ.ત.) લોકના વૃત્તાન્ત-વ્યવહારમાં હોંશિયાર અત્રભવતી આપ, શ્રીમતી પરિણીતપૂર્વા પૂર્વે વિવાહિત, અગાઉ પરણેલાં સવિષાદમ્ (વિષાદેન સહિતમ્ - અ.ભા.) દુઃખ સાથે સાંપ્રતમ્ અત્યારે, હાલમાં આશંકા સંશય, શંકા કૃતકાર્યદ્વેષઃ કરેલાં કાર્ય પ્રત્યેનો દ્વેષ વિમુખતા પરાક્રમ્યતા, મોઢું ફેરવી લેવું તે કૃતાવજ્ઞા (કૃતા ચાસૌ અવજ્ઞા-કર્મ.) અવગણના, ઉપેક્ષા અસત્કલ્પનાપ્રશ્નઃ (ન સત્ (નજ્ ત.), અસતઃ કલ્પના (ષ.ત.), અસત્કલ્પનાયાઃ પ્રશ્નઃ - ષ.ત.) મિથ્યા એવો કાલ્પનિક પ્રશ્ન, ઉપજાવી કાઢેલો ખોટો પ્રશ્ન મૂર્છન્તિ (મૂર્છ્ વધવું વ. અ. બ.વ.) વધી જાય છે, જોર કરે છે અમી (અદસ્ (સર્વનામ) પ્ર. બ.વ.) આ બધા ઐશ્વર્યમત્તેષુ ઐશ્વર્યના કારણે નશામાં રહેલાઓમાં, સત્તાના અહંકારવાળાઓમાં વિશેષેણાધિક્ષિપ્તઃ વધારે પડતો આક્ષેપ જાતે (જાતા (સ્ત્રી.) સમ્બો. એ.વ.) હે પુત્રી (સંસ્કૃતમાં હે પુત્રિ એમ હ્રસ્વ રહે છે.) મહૂર્તમ્ થોડીક જ વાર મા લજ્જસ્વ શરમાઈશ નહિ અપનેષ્યામિ (અપ + ની દૂર કરવું સા.ભ. ડ. એ.વ.) દૂર કરીશ. અવગુણ્ઠનમ્ ઘુંઘટ, માથા ઉપર ઓઢેલું વસ્ત્ર અભિજ્ઞાસ્યતિ (અભિ + જ્ઞા જાણવું ભવિ. અ. એ.વ.) જાણી લેશે. ઓળખશે. વિચારયન્ (વિ + ચર્ વિચારવું (પ્રે.) વ.કૃ.) વિચાર કરતો જોષમ્ મૌન, ચૂપચાપ આસ્યતે (આસ્ રહેવું, બેસવું ભાવે. વ. અ. એ.વ.) રહે છે તપોધનાઃ (તપઃ એવ ધનં યેષાં તેઃ - બહુ.) તપસ્વીઓ ચિન્તયન્ (વિ + ચિન્ત્ વિચાર કરવો (પ્રે.) શત્ અત્ વ. કૃ.પ્ર.એ.) વિચારતો સ્વીકરણમ્ સ્વીકાર કરવો તે (પરંતુ અહીં વિવાહ કરીને પત્નીના રૂપમાં સ્વીકાર કરવો - એ અર્થ લેવાનો છે.) અત્રભવત્યાઃ આપને અપવાર્ય (અપ + વાર્ + ક્ત્વા > ય સં.ભૂ.કૃ.) એક બાજુએ વળીને પરિણયે વિવાહમાં, લગ્નમાં દૂરાધિરોહિણ્યાશા (અધિરોહિણી ચાસૌ આશા (કર્મ.), દૂરે અધિરોહિણ્યાશા - સ.ત.) ઊંચે ઊડનારી આશા અત્રભવાન્ આપ શ્રીમાન દીયતામ્ (દા આપવું ક.પ્ર. આજ્ઞા. અ. એ.વ.) આપો પ્રત્યયપ્રતિવચનમ્ (પ્રત્યયસ્ય પ્રતિવચનમ્ - ષ.ત.) વિશ્વાસ જન્માવે તેવો ઉત્તર અવસ્થાન્તરમ્ વિપરીત સ્થિતિને, બીજી દશાને ગતે પ્રાપ્ત થાય ત્યારે તાદૃશે

તેવા અનુરાગે અનુરાગ-પ્રેમમાં (પર્યાય - પ્રણયઃ, સ્નેહઃ, પ્રીતિઃ) સ્મારિતેન યાદ કરાવવાથી પ્રકાશમ્ મોટેથી (નાટ્યકારે મૂકેલી એક પ્રકારની રંગસૂચના, નાટક ભજવતી વખતે જેને નટે અનુસરવાનું રહે છે.) પૌરવ હે પૌરવ (પુરુવંશમાં જન્મેલ હોવાથી દુષ્યંતનું એક નામ) યુક્તમ્ નામ યોગ્ય છે ? સમયપૂર્વમ્ પહેલાં વાયદો કરીને પ્રતાર્ય (પ્ર + તૃ + ક્ત્વા > ય સં.ભૂ.કૃ.) છેતરીને ર્દૃશૈઃ અક્ષરૈઃ આવાં વચનોથી પ્રત્યાઘ્યાતુમ્ (પ્રતિ + આ + ઋયા પ્રત્યાઘ્યાન કરવું, ખંડન કરવું તુમુન્ > તુમ્) જાકારો દેવા પિધાય ઢાંકીને શાન્તં પાપમ્ અરે ! નહિ (આ પદાવલિ સંસ્કૃત નાટકોમાં આ રીતે ક્યારેક આશ્ચર્ય અને ક્યારેક અફસોસ વ્યક્ત કરવા માટે પ્રયોજાય છે.) પાતયિતુમ્ (પત્ પડવું + પ્રે. તુમુન્ > તુમ્ હે.કૃ.) પાડી નાખવા માટે ર્દૃહસે (ર્દૃહ ચાહવું વ. મ. એ.વ.) ઇચ્છે છે.

ભવતુ (ભૂ આજ્ઞા. અ.એ.વ.) રહેવા દો અભિજ્ઞાનેન ઓળખ ચિહ્નથી દૂર કરીશ ઉદારઃ કલ્પઃ ઉત્તમ પ્રસ્તાવ મુદ્રાસ્થાનમ્ વીંટી પહેરવાના સ્થાનને પરામૃશ્ય (પરા + મૃશ્ પરામર્શ કરવો, વિમર્શ કરવો + ક્ત્વા > ય, સં.ભૂ.કૃ.) પરામર્શ કરીને (અહીં સ્પર્શ કરીને તપાસીને - એવો અર્થ લેવાનો છે.) અઙ્ગુલીયકશૂન્યા (અઙ્ગુલીયકેન શૂન્યા-તૃ.ત.) વીંટી વગરની અવેક્ષતે (અવ + ર્દૃક્ષ્ જોવું વ. અ. એ.વ.) જુએ છે. શક્રાવતારાભ્યન્તરે (શક્રાવતારસ્ય અભ્યન્તરે - ષ.ત.) શક્રાવતાર (એ નામનું એક તીર્થ સ્થળ)ની અંદર શચીતીર્થસલિલમ્ (શચી ચાસૌ તીર્થઃ (કર્મ.), શચીતીર્થસ્ય સલિલમ્ - ષ.ત.) શચીતીર્થના જળનું વન્દમાનાયાઃ (વન્દ + શતૃ વર્ત.કૃ.) વંદન કરી રહેલી (શકુન્તલા)ની પ્રભ્રષ્ટમ્ (પ્ર + ભ્રષ્જ્ + ક્ત > ત કર્મ.ભૂ.કૃ.) પડી ગઈ હશે. સરકી ગઈ હશે. પ્રત્યુત્પન્નમતિ (પ્રત્યુપન્ના મતિઃ યસ્ય તત્ - બહુ.) હાજરજવાબી સ્ત્રૈણમ્ (સ્ત્રિયઃ ઇદમ્ - ત.પ્ર.) સ્ત્રીત્વ વિધિના ભાગ્યથી, ભાગ્યને કારણે(પર્યાય - દૈવમ્, પ્રારબ્ધમ્, નિયતિઃ) દર્શિતમ્ (દૃશ્ (પ્રે.) + ક્ત > ત, કર્મ.ભૂ.કૃ.) દેખાડ્યું. બતાવ્યું. શ્રોતવ્યમ્ (શ્રુ + તવ્ય, વિધિ. કૃ.) સાંભળવા યોગ્ય ઇદાનીમ્ અત્યારે સંવૃત્તમ્ થઈ રહ્યું નવમાલિકામણ્ડપે (નવમાલિકાયાઃ મણ્ડપઃ - તસ્મિન્, ષ.ત.) નવમાલિકાના કુંજ-મંડપમાં નલિનીપત્રભાજનગતમ્ (નલિન્યાઃ પત્રમ્ (ષ.ત.), નલિનીપત્રસ્ય ભાજનમ્ (ષ.ત.), નલિનીપત્રભાજને ગતમ્ - સ.ત.) કમળપત્રનાં પડિયામાં રહેલ ઉદકમ્ જળ (પર્યાય - જલમ્, નીરમ્, સલિલમ્) સંનિહિતમ્ રાખેલું, મૂકેલું શૃણુમઃ (શ્રુ સાંભળવું વ. ડ. બ.વ.) સાંભળીએ છીએ. પુત્રકૃતકઃ પુત્રની જેમ ઉછેરેલ દીર્ઘાપાઙ્ગઃ નામ દીર્ઘાપાંગ નામનું મૃગપોતકઃ હરણબાળ ઉપસ્થિતઃ (ઉપ + સ્થા + ક્ત > ત, ક. ભૂ.કૃ.) હાજર થયું અનુકમ્પિના (અનુકમ્પિન્ (પું.) તૃ.એ.વ.) દયાળુ એવાથી ઉપચ્છન્દિતઃ પુચ્ચકારીને બોલાવેલું ઉપગતઃ પાસે આવ્યું ગૃહીતે સલિલે જ્યારે પાણી લીધું ત્યારે (સતિ સપ્તમી) પ્રણયઃ સ્નેહ ઇત્યમ્ આ રીતે, આમ પ્રહસિતઃ (પ્ર + હસ્ + ક્ત > ત, ક. ભૂ.કૃ.) હસ્યા હતા સગન્ધેષુ પોતાની જાતવાળામાં વિશ્વસિતિ (વિ + શ્વસ્ વ.અ.એ.વ.) વિશ્વાસ કરે છે. આરણ્યકૌ વનવાસીઓ અનૃતમયવાઙ્મધુભિઃ (અનૃતમયં ચ તત્ વાઙ્મધુ - તૈઃ, કર્મ.) જુઠાણાથી ભરપૂર એવા વાણીરૂપ મધથી આકૃષ્યન્તે (આ + કૃષ્ વ. અ. બ.વ.) આકર્ષાય છે, ખેંચાય છે વિષયિણઃ (વિષયિન્ (પું.) પ્ર.બ.વ.) વિષયલોલુપો.

મહાભાગ મહોદય (એક પ્રકારનું પરંપરાગત સંબોધન) અર્હસિ (અર્હ વર્ત. અ. એ.વ.) યોગ્ય છો. મન્ત્રયિતુમ્ (મન્ત્ર + તુમ્ હે.કૃ.) કહેવા માટે તપોવનસંવર્ધિતઃ (તપોવને સંવર્ધિતઃ - સ.ત.) તપોવનમાં ઉછેરેલ અનભિજ્ઞઃ (ન અભિજ્ઞઃ - નજ્ત.) અજાણ કેતવસ્ય કપટથી (પર્યાય - કપટમ્, છલમ્) તાપસવૃદ્ધે (તાપસી ચાસૌ વૃદ્ધા - તાપસવૃદ્ધા, કર્મ. (સ્ત્રી.) સમ્બોધને રૂપમ્) હે વૃદ્ધ તાપસી ! અશિક્ષિતપટુત્વમ્ (અશિક્ષિતસ્ય પટુત્વમ્ - ષ.ત.) શીખવ્યા વગરની સહજ ચતુરાર્થ અમાનુષીષુ (ન માનુષી - તાસુ, નજ્ત.) માનવેતર-માનવ સિવાયની (વ્યક્તિ)માં સંદૃશ્યતે (સમ્ + દૃશ્ ક.પ્ર. વ. અ. એ.વ.) દેખાય છે. જોઈ શકાય છે. કિમ્ ઉત તો શું પ્રતિબોધવત્યઃ (પ્રતિબોધવતી (સ્ત્રી.) પ્ર. બ.વ.) બુદ્ધિસંપન્ન અપત્યજાતમ્ સંતાનોને પરભૃતાઃ કોયલો (પર્યાય - કોકિલઃ, પિકઃ) પોષયન્તિ (પુષ્ વ. અ. એ.વ.) પોષણ કરાવે છે. અનાર્ય (ન આર્યઃ - નજ્ત.) અનાર્ય, અપૂજ્ય (સંબોધન છે) આત્મનઃ હૃદયાનુમાનેન (હૃદયસ્ય અનુમાનમ્, તેન - ષ.ત.) પોતાના હૃદયના અનુમાનથી, પોતાના હૃદયમાં જેવું થાય છે, તેવા અનુમાનથી ધર્મકઞ્ચુકપ્રવેશિનઃ ધર્મની આંચળી પહેરનાર (તમારા) તૃણછન્નકૂપોપમસ્ય (તૃણેન છન્નમ્ (તૃ.ત.), તૃણછન્નઃ ચાસૌ કૂપઃ (કર્મ.), તૃણછન્નકૂપઃ ઉપમા યસ્ય સઃ, તસ્ય - બહુ.) તણખલાથી ઢંકાયેલા કૂવા જેવા (તમારા) અનુકૃતિમ્ અનુકરણને પ્રતિપત્યતે (પ્રતિ + પદ્ સા.ભવિ. અ. એ.વ.) કરી શકશે. પ્રથિતમ્ (પ્રથ્ + ક્ત > ત કર્મ. ભૂ.કૃ.) પ્રસિદ્ધ, ફેલાયેલા.

સન્ધિ

યન્મિથઃ સમયાદિમામ્ (યત્ મિથઃ સમયાત્ ઇમામ્) । આપન્નસત્ત્વેયમ્ (આપન્નસત્ત્વા ઇયમ્) । ખલ્વાર્યપુત્રો ભળતિ (ખલુ આર્યપુત્રઃ ભળતિ) । મૂર્છન્ત્યમી (મૂર્છન્તિ અમી) । પ્રાયેણૈશ્વર્યમત્તેષુ (પ્રાયેણ ઐશ્વર્યમત્તેષુ) । વિશેષેણાધિક્ષિપ્તોઽસ્મિ (વિશેષેણ અધિક્ષિપ્તઃ અસ્મિ) । તાવત્તેવગુણ્ઠનમ્ (તાવત્ તે અવગુણ્ઠનમ્) । તતસ્ત્વાં ભર્તાભિજ્ઞાસ્યતિ (તતઃ ત્વામ્ ભર્તા અભિજ્ઞાસ્યતિ) । દૂરાધિરોહિણ્યાશા (દૂરાધિરોહિણી આશા) । યદ્યેવમ્ (યદિ એવમ્) । અભિજ્ઞાનેનાનેન (અભિજ્ઞાનેન અનેન) । તાવદ્વિધિના (તાવત્ વિધિના) । નન્વેકસ્મિન્દિવસે (નનુ એકસ્મિન્ દિવસે) । ત્વયાયં તાવત્પ્રથમમ્ (ત્વયા અયં તાવત્ પ્રથમમ્) । પિબત્વિત્યનુકમ્પિના (પિબતુ ઇતિ અનુકમ્પિના) । પશ્ચાત્તસ્મિન્નેવ (પશ્ચાત્ તસ્મિન્ એવ) । પ્રહસિતોઽસિ (પ્રહસિતઃ અસિ) । દ્વાવપ્યત્રારણ્યકાવિતિ (દ્વૌ અપિ અત્ર આરણ્યકૌ ઇતિ) । અનૃતમયવાઙ્મધુભિરાકૃષ્યન્તે (અનૃતમયવાઙ્મધુભિઃ આકૃષ્યન્તે) । નાર્હસ્યેવમ્ (ન અર્હસિ એવમ્) ।

વિશેષ

1. પ્રતિગૃહ્યતામ્ સહધર્મચરણાયેતિ ।

વક્તા - શાર્દૂલઃ ।

અર્થ - (હે રાજન ! તમે) સાથે મળીને ધર્મનું આચરણ કરવા માટે આ શકુન્તલાનો સ્વીકાર કરો.

સંદર્ભ - ગૌતમી અને બે ઋષિકુમારો કણ્વના આશ્રમમાંથી શકુન્તલાને લઈને રાજા દુષ્યંતના રાજમહેલમાં મૂકવા માટે આવી પહોંચે છે. દુષ્યંત સાથે તેમનો સાક્ષાત્કાર થાય છે. ક્ષેમ-કુશળના સમાચાર પૂછવાની ઔપચારિકતા પછી રાજા દુષ્યંત જ્યારે પૂછે છે કે કિમ્ આજ્ઞાપયતિ ભગવાન્ ? અર્થાત્ ભગવાન કણ્વે શી આજ્ઞા આપી છે ? ત્યારે તેના ઉત્તરમાં શાર્દૂલવ આ વાક્ય બોલે છે.

2. પાવકઃ ખલુ વચનોપન્યાસઃ ।

વક્તા - શકુન્તલા ।

અર્થ - બોલાયેલું આ વચન ખરેખર પાવક = અગ્નિ જ છે !

સંદર્ભ - ઋષિકુમારો અને ગૌતમી દુષ્યંતને જણાવે છે કે શકુન્તલા સાથે તમારો જે વિવાહ થયો છે, તેનો મહર્ષિ કણ્વે સ્વીકાર કર્યો છે અને હવે તમે શકુન્તલાનો સહધર્મચરણ માટે સ્વીકાર કરો. આ પ્રસ્તાવના પ્રત્યુત્તરમાં દુષ્યંતે કિમ્ ઇદમ્ ઉપન્યસ્તમ્ આ શું માંડ્યું છે ? - એમ જણાવે છે. તે સાંભળીને શકુન્તલા આ વાક્ય બોલે છે.

સ્વાધ્યાય

1. યોગ્યં વિકલ્પં ચિત્વા ઉત્તરં લિખત ।

(1) નાપેક્ષિતો ગુરુજનઃ ઇતિ કઃ વદતિ ?

(ક) શકુન્તલા (ખ) ગૌતમી (ગ) રાજા (ઘ) શારદ્વતઃ

(2) પ્રાયેણ કુત્ર વિકારાઃ મૂર્છન્તિ ?

(ક) ઐશ્વર્યમત્તેષુ (ખ) પદોન્મત્તેષુ (ગ) મદોન્મત્તેષુ (ઘ) કુદ્ધેષુ

(3) જાતે ! મા લજ્જસ્વ - ઇત્યત્ર જાતા શબ્દસ્ય કઃ અર્થઃ ?

(ક) ભગિની (ખ) જનની (ગ) પુત્રી (ઘ) વધૂઃ

(4) શક્રાવતારાભ્યન્તરે શકુન્તલાયાઃ કિં પ્રભ્રષ્ટમ્ ?

(ક) નૂપુરમ્ (ખ) પુષ્પમાલા (ગ) અઙ્ગુલીયકમ્ (ઘ) ભુજબન્ધઃ

(5) દીર્ઘાપાઙ્ગઃ કઃ વર્તતે ?

(ક) મૃગઃ (ખ) યજ્ઞઃ (ગ) ગજઃ (ઘ) મયૂરઃ

2. નિમ્નલિખિતાનાં પ્રશ્નાનામ્ ઉત્તરં સંસ્કૃતભાષાયાં લિખત ।

(1) શકુન્તલાયાઃ અવગુણ્ઠનં કા અપનયતિ ?

(2) દુષ્યન્તઃ ચિન્તયન્નપિ કિં ન સ્મરતિ ?

(3) શકુન્તલાયાઃ અઙ્ગુલિઃ કીદૃશી આસીત્ ?

(4) સર્વઃ કુત્ર વિશ્વસિતિ ?

(5) પરભૃતાઃ સ્વમ્ અપત્યજાતં કથં પોષયન્તિ ?

3. નીચેનાં વાક્યો કોણ બોલે છે, તે કૌંસમાં આપેલાં પાત્રોમાંથી શોધીને લખો :

(ગૌતમી, શકુન્તલા, રાજા, શાર્દૂલગરવઃ)

(1) કિમ્ અત્રભવતી મયા પરિણીતપૂર્વા । ()

(2) મૂર્ચ્છન્ત્યમી વિકારાઃ પ્રાયેણૈશ્વર્યમત્તેષુ । ()

(3) તપોવનસંવર્ધિતોઽનભિજ્ઞોઽયં જનઃ કૈતવસ્ય । ()

(4) પાવકઃ ખલુ વચનોપન્યાસઃ । ()

(5) શ્રોતવ્યમ્ ઇદાનીં સંવૃતમ્ । ()

(6) અનાર્ય, આત્મનો હૃદયાનુમાનેન પશ્યસિ । ()

4. પર્યાયપદાનિ લિખત :

(1) અનુરાગઃ

(2) પાવકઃ

(3) ઉદકમ્

(4) પરભૃતઃ

5. સંદર્ભ સહિત સમજાવો :

(1) મૂર્ચ્છન્ત્યમી વિકારાઃ પ્રાયેણૈશ્વર્યમત્તેષુ ।

(2) સર્વઃ સગન્ધેષુ વિશ્વસિતિ ।

(3) અનૃતમયવાદ્મધુભિરાકૃષ્યન્તે વિષયિણઃ ।

6. સમીક્ષાત્મક નોંધ લખો :

- (1) શકુન્તલાની મનઃસ્થિતિ
- (2) ઋષિકુમારો - શાર્જરવ અને શારદ્વતની દલીલો
- (3) શકુન્તલાને ઓળખવામાં દુષ્યંતને થયેલી દ્વિધા

7. વિવરણાત્મક નોંધ લખો :

- (1) આર્યપુત્રઃ
- (2) આત્મગતમ્
- (3) અભિજ્ઞાનમ્

